

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci žalobce **M. J.**, zastoupeného Mgr. Beátou Ježoviczovou, advokátkou se sídlem Český Těšín, Jablunkovská 2014/40a, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení** se sídlem Praha 5, Křížová 25, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 24.9.2013, o zamítnutí námitek a potvrzení rozhodnutí žalované ze dne 6.6.2013, o **invalidním důchodu**,

t a k t o :

I. Žaloba **s e z a m í t á .**

II. Žádný z účastníků **n e m á** právo na náhradu nákladů řízení.

III. **Odměna advokátky** Mgr. Beaty Ježowiczové **se určuje částkou, 9.206,- Kč**, která bude vyplacena z účtu Krajského soudu v Ostravě ve lhůtě 60-ti dnů od právní moci tohoto rozhodnutí.

Odůvodnění

Rozhodnutím ze dne 24.9.2013 č.j. X žalovaná Česká správa sociálního zabezpečení zamítla námitky žalobce a potvrdila své rozhodnutí ze dne 6.6.2013, kterým zamítla žalobci žádost o invalidní důchod pro nesplnění podmínek ust. § 38 zákona č. 155/1995 Sb., v platném znění, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Nový Jičín ze dne 27.5.2013 žalobce není invalidní, neboť z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 25%. Při svém rozhodování žalovaná vycházela z posudku o invaliditě vypracovaného Českou správou sociálního zabezpečení dne 12.9.2013, podle kterého je rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce zdravotní postižení uvedené v kapitole X, oddílu B, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., pro které lékař ČSSZ stanovil míru poklesu pracovní schopnosti 30%.

Proti shora uvedenému rozhodnutí podal žalobce včasnou žalobu, ve které namítal, že se jeho zdravotní stav zhoršuje, od března 2013 má bolesti v podbřišku a je pořád pod lékařskou kontrolou. Dostal zánět žaludku a také zánět dvanácterníku a lékaři mu tvrdí, že jsou to choroby zesílené jeho lupénkou, která mu ničí organismus. V srpnu byl na konci neschopnosti práce a dostal rentu 0,5-R07, od té doby k němu dochází sociální pracovník, který mu nakupuje a uklízí dvakrát týdně. Má bolavou ruku, v ní křeče, problémy s oblékáním. Jeho dalšími chorobami jsou lupénka, vysoký tlak, bolesti páteře – skolióza, osteopenie, bolesti kloubů, zlomená kost chodidla a psychické onemocnění. Při pohybu doma používá hole a medicínské šle, které mu vmocňují páteř.

Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalované ze dne 24.9.2013 č.j. X, připojeným posudkovým spisem žalobce vedeným u OSSZ v Novém Jičíně, posudkem posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí ČR (dále jen „PK MPSV ČR“) v Ostravě ze dne 23.1.2014, doplňujícím posudkem téže posudkové komise ze dne 21.5.2014, žalobcem předloženými lékařskými zprávami a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného posudkového spisu žalobce vzal v daném případě krajský soud za prokázáno, že žalobce požádal o invalidní důchod dne 15.5.2013. Na základě této žádosti posoudil zdravotní stav žalobce lékař pověřený vypracováním posudku pro OSSZ v Novém Jičíně dne 27.5.2013 se závěrem, že není invalidní, neboť pokles pracovní schopnosti činí u něj 25% podle kapitoly X, oddíl B, položky 1, písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. Rozhodnutím ze dne 6.6.2013 žalovaná žádost žalobce o invalidní důchod

zamítla. Proti uvedenému rozhodnutí podal žalobce námitky, o kterých žalovaná rozhodla shora uvedeným napadeným rozhodnutím, přičemž vycházela z posudku ČSSZ ze dne 12.9.2013, podle kterého činil pokles pracovní schopnosti podle kapitoly X, oddíl B, položky 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb. 30%. Napadeným rozhodnutím, jak shora uvedeno, pak žalovaná námitky žalobce zamítla a potvrdila rozhodnutí ze dne 6.6.2013.

Jelikož rozhodnutí soudu v daném případě, kdy se jedná o dávku důchodového pojištění podmíněnou nepříznivým zdravotním stavem občana a jeho dochovanou pracovní schopností je závislé především na odborném lékařském posouzení, vyžádal krajský soud odborný lékařský posudek PK MPSV ČR, pracoviště Ostrava která je k podání tohoto posudku povolána přímo ze zákona podle ust. § 4 odst. 2 zákona č. 582/1991 Sb., v platném znění. Z posudku této komise krajský soud zjistil, že vycházela při jeho vypracování ze spisové dokumentace OSSZ Nový Jičín, z českého překladu tiskopisu E 213, z českého překladu čitelných doložených lékařských zpráv a lékařské zprávy radiologa MUDr. A. G. ze dne 19.11.2013. Jako rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotní stavu žalobce uvedla posudková komise chronickou obstrukční plicní nemoc se středně těžkým funkčním postižením. Toto zdravotní postižení podřadila pod kapitolu X, oddíl B, položku 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila míru poklesu pracovní schopnosti 30%. Posudková komise přihlížela i k ostatním zdravotním potížím žalobce, tj. polyatraltii, osteopenii, omezení hybnosti pravého loketního kloubu, lupénce, zažívacím i psychickým potížím, které však pracovní uplatnění žalobce nesnižují. K žalobním námitkám v závěru posudku uvedla, že se zabývala všemi zdravotními potížemi žalobce a že chůze s opěrnými pomůckami nebyla v odborných nálezech popisována, používání kompenzačních pomůcek nebylo uvedeno. Prokázané potíže zažívacího traktu ani poruchy osobnosti se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností, disharmonickými postoji a chováním tak jak jsou uvedeny, nedosahují vyššího procenta poklesu pracovní schopnosti než 30%. Posudková komise dodala, že kořenová symptomatologie při bolesti páteře není popisována, osteopenie ani hypertenzní choroba pracovní uplatnění žalobce nesnižují. Výraznější omezení funkce kolenních nebo kyčelních kloubů nebylo u žalobce prokázáno. Omezení hybnosti pravého loketního kloubu trvá dle anamnézy již mnoho let. Žalobce je na omezení pohybu pravého lokte adaptován a s uvedeným postižením vykonával i práci dělníka. Chůze s opěrnými pomůckami nebyla v odborných nálezech popisována a používání kompenzačních pomůcek nebylo uvedeno. Žalobce je v péči internisty i psychiatra a prokázané potíže zažívacího traktu ani poruchu osobnosti se zhoršenou sociální adaptabilitou, zvýšenou konfliktností, disharmonickými postoji a chováním tak, jak jsou uvedeny, nedosahují vyššího procenta poklesu pracovní schopnosti než 30%.

Dne 21.5.2014 podala na žádost krajského soudu PK MPSV ČR Ostrava doplňující posudek, jehož úkolem bylo posouzení dodatečně předložených lékařských zpráv a zejména opětovné posouzení a zdůvodnění toho, že posudková komise nezvýšila míru poklesu pracovní schopnosti podle ust. § 3 vyhl. č. 359/2009 Sb. V tomto doplňujícím posudku je uvedeno (k námitkám právní zástupkyně žalobce), že ve zdravotní dokumentaci se neuvádí používání berlí pro chůzi. Na

tiskopisu E 213 ze dne 22.1.2013 je uveden zpomalený pohyb, chůze s postižením na pravé straně. Dle rtg vyšetření kyčlí jsou degenerativní změny s obrazem coxartrózy na straně levé. Kostní části pravého kyčelního kloubu jsou bez patologického nálezu. Správa národního fondu zdraví ve Varšavě ze dne 3.3.2014 a 27.2.2014 potvrdila vydání vysoké polotuhé ortézy zad s ramenními tahy dne 9.7.2010 a vydání krční límce dne 18.9.2011. Pravděpodobně se jednalo o bolestivý syndrom páteře, stupeň funkčního postižení nelze z uvedených dokumentů zjistit. Ve zdravotní dokumentaci žalobce není záznam o využívání ortopedických pomůcek ani v současné době. I v tomto doplňujícím posudku posudková komise setrvala na tom, že za rozhodující příčinu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu považuje chronickou obstrukční plicní nemoc se středně těžkou funkční poruchou plicní ventilace, která je uvedena v kapitole X, oddílu B, položce 1, písm. b) přílohy k vyhl. č. 359/2009 Sb., podle které stanovila horní hranici poklesu pracovní schopnosti 30% s přihlédnutím k dalším zdravotním potížím. Další uvedené nemoci pracovní potenciál žalobce nesnižují a pokles jeho pracovní schopnosti v důsledku těchto zdravotních potíží není větší, než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Posudková komise MPSV ČR dodala, že i z rozhodnutí Městské posudkové komise ve Varšavě ze dne 31.1.2013 o stupni postižení žalobce středního stupně není zřejmá příčina zdravotního postižení. Je zde uvedeno, že postižení trvá od roku 1991, což je období, kdy utrpěl trauma – trimaleolární zlomeninu pravé dolní končetiny i otřes mozku. Psychické potíže žalobce jsou rovněž odhadovány od roku 1991 a v dostupné dokumentaci není lékařský nález z tohoto období. Posudková komise MPSV ČR Ostrava opětovně setrvala na tom, že k tomuto datu žalobce invalidní nebyl.

Krajský soud v souladu s ust. § 75 odst. 1 s.ř.s. při přezkoumávání napadeného rozhodnutí žalované vycházel ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalované správního orgánu. Přitom dospěl k závěru, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí 24.9.2013 nebyl žalobce invalidní. Podle ust. § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů je totiž pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35%. Podle odst. 2 téhož ustanovení, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla nejméně o 35%, avšak nejvíce o 49%, jedná se o invaliditu I. stupně, jestliže poklesla nejméně o 50%, avšak nejvíce o 69%, jedná se o invaliditu II. stupně a jestliže poklesla nejméně o 70%, jedná se o invaliditu III. stupně. Pokles pracovní schopnosti u žalobce činil 30% a tento závěr jednoznačně vyplývá z citovaných posudků PK MPSV ČR s pracovištěm v Ostravě, o jejichž úplnosti, správnosti a přesvědčivosti nemá krajský soud důvodu pochybovat. Posudková komise posuzovala zdravotní stav žalobce ve složení z posudkového lékaře a dalšího odborného lékaře – internisty, tedy lékaře z oboru, který je dominantní v dlouhodobě nepříznivém zdravotním stavu žalobce (na doplňujícím posudku ze dne 21.5.2014 se podílel i odborný lékař psychiatr). Posudková komise se v obou posudcích ztotožnila s posudkem lékaře ČSSZ podaným dne 12.9.2013 pro účely námitkového řízení. Pokud jde o posudek lékaře OSSZ v Novém Jičíně ze dne 27.5.2013, jeho závěr co do způsobu hodnocení

rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce je rovněž shodný s hodnocením posudkové komise jen s tím rozdílem, že tento lékař pokles pracovní schopnosti žalobce nehodnotil horní hranicí shora citované položky. Dle názoru krajského soudu posudková komise řádně zdůvodnila, proč v této věci není na místě zvýšení horní hranice procentuálního poklesu pracovní schopnosti žalobce podle ust. § 3 odst. 1 vyhl. č. 359/2009 Sb. K námitkám žalobce v tomto směru je nutno podotknout, že kritériem pro toto zvýšení je více zdravotních postižení v důsledku, kterých je pokles pracovní schopnosti pojištěnce větší než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti určené podle rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. V odst. 2 téhož ustanovení je pamatováno na případy, kdy dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav pojištěnce má takový vliv na jeho schopnost využívat dosažené vzdělání, zkušenosti a znalosti na schopnost pokračovat v předchozí výdělečné činnosti nebo na schopnost pracovní rekvalifikace, že pokles pracovní schopnosti pojištěnce je větší než odpovídá horní hranici míry poklesu pracovní schopnosti u příčiny, popř. rozhodující příčiny dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu. Z toho vyplývá, že kritériem zvýšení horní hranice poklesu pracovní schopnosti není žalobcem namítaný věk, situace na trhu práce co do jeho pracovního uplatnění anebo výše nákladů na jeho rekvalifikaci, jak bylo namítáno.

Podáním elektronickou poštou dne 4.6.2014 žalobce opět poukázal na svůj zdravotní stav a sociální situaci a na rozdílnost hodnocení tohoto zdravotního stavu polskými a českými posudkovými orgány. K uvedené námitce krajský soud uvádí, že posouzení invalidity žalobce v této projednávané věci probíhá výlučně podle právních předpisů České republiky. Tato skutečnost vyplývá především z čl. 46 odst. 3 Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 883/2004 o koordinaci systému sociálního zabezpečení. Podle této úpravy je rozhodnutí instituce členského státu o stupni invalidity žadatele závazné pro instituci, kteréhokoliv jiného dotčeného členského státu, pokud je v příloze VIII. potvrzena shoda mezi právními předpisy těchto členských států o podmínkách týkajících se stupně invalidity. Z uvedené přílohy k Nařízení je však patrné, že ani Česká ani Polská republika nevyužily možnosti uznání shody právních předpisů o posuzování invalidity a nejsou tak v citované příloze Nařízení č. 883/2004 uvedeny. Znamená to tedy, že Česká republika provádí posouzení zdravotního stavu sama svými orgány podle vlastních předpisů, jak tomu bylo i v případě žalobce.

Jelikož u žalobce k datu 24.9.2013 nešlo o invaliditu v žádném stupni, žalovaná nepochybila, když napadeným rozhodnutím námitky žalobce zamítla a zároveň potvrdila rozhodnutí ze dne 6.6.2013, jímž žalobci žádost o invalidní důchod zamítla.

Na základě výše uvedeného krajský soud v souladu s ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. žalobu zamítl, neboť není důvodná.

Žádnému z účastníků nebylo přiznáno právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v řízení úspěšný nebyl a žalovaná na jejich náhradu nárok ze zákona nemá (ust. § 60 odst. 2 s.ř.s. a ust. § 118d zák.č. 582/1991 Sb. v platném znění).

Ustanovené právní zástupkyni žalobce byla přiznána odměna za zastupování žalobce v rozsahu pěti úkonů právní pomoci po 1.000,- Kč a pěti režijních paušálů

po 300,- Kč, celkem tedy 6.500,- Kč v souladu s ust. § 7, § 9 odst. 2 a § 13 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Dalšími náklady právní zástupkyně bylo cestovné osobním automobilem z Českého Těšína do Ostravy a zpět ve dnech 3.3., 13.3. a 21.7.2014, včetně parkovného ve výši 1.506,- Kč podle vyhl. č. 435/2013 Sb. a náhradu za ztrátu času ve výši 1.200,- Kč dle ust. § 14 odst. 3 vyhl. č. 177/1996 Sb. v platném znění. Celkem tedy byla přiznána odměna a náhrada nákladů právní zástupkyně žalobce 9.206,- Kč.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost k Nejvyššímu správnímu soudu v Brně ve lhůtě dvou týdnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení, a to písemně, ve dvojím vyhotovení. Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

V Ostravě dne 24. července 2014

JUDr. Petr Indráček
samosoudce